

Ah Dilan Erte Baharım

– NurettinÖnder · 22 Temmuz 2012

sunu;

”Acının parantezi açılır dudak aralığımda, son kalemde düştü tutsaklığı kabul etmez ama dik başım. Bu gün gidişlerin ertesiliğine ağıttır her türkü; ister ağır bir ezginin hüznün rapsodisi, ister rakkaseleri masalarda oynatacak kadar hareketli..”

yeşil teknelerin saltanatıydı denizlerimi işgal eden

Dalgakıranların nefesime zerk edişi...

Yontgan düşlerimin başkaldırılarıdır hayallerimin zaferi..

Elleri olmayan şairlerin intikam yemini gibi sarılıyorum mısralarıma

Ah bilirsin yaralarım çok derin olur hiçbir tütün kotarmaz

Ve acılarım yazdan kalmadır kokmasın ümidi iki paye sevi ekimi

Dikime meyilli iki susak öpüş

Sonrası malum vuslata koşulan sancı

Ah dilan erte baharım,

Ben

Yüreğinde acı olurum yar

Düşsem kirpiğinin ucundan

Ağlamana sancı olurum

Bıçak kesiğidir yuttuğum, denizde zıpkındır yediğim

Her sabah siyanürlü bir bekleyiş olurum.

Dilimde sultan isminin

Her ah ediş çaresizliğimin sanrsı

Ah dilan,

Her acının ardından

Muştulu ve sevine bulanmış bir ömrü görebilmektir

Düşmesin eteklerinden sarı yıldız kutsal göğünün
Ah bilirsin
her mavi tutsaktır bulut aralığından gülümseyişlerin
Deli bir maşrapada acı sudur hani
Irmak ırmak aşka ç/ağlayışım ey can yine yoksun,

zaman amansız vuruyor saatleri
düşsem ve hayalsem gözlerinin süzmeğindeki rüyanın
ve koparım noktasında yüreğinden sarkan sicimin ucunda asılmak
hani saçlarının ucundan kopan gül kokulu rüzgarında mecalsiz uçurtma olmak.

Acı bir ayraç açılır göğsümün sol siperinde
Öykünürüm geceye hoyrat bir yalnızlık kem biçilirken
H/içlenirim her saatin tıkırtısında
Gözlerimde birikir delice bir koşmağın akrebin kaçışında
Ağır bir paspasın kapı aralığında kirli bir ayağın silmeci gibi
Ya da
pencere kenarında susuzluğa terk edilmiş begonyanın solma korkusu

Bilesin yar,

İki bilinmeyen çözümsüz bir denklemdir sana olan sevim
Senden sonra sığamadım her nedense metruka bulanmış sensiz kentime
Her an senden bir ses kulaklarımda, zikrederken aşkına
Dönsem,
Hayal ötesi çıkacakmış sanki karşıma

Güneşi unuttuğum yerdeydi gözlerin
Zühre yıldızının kasıklarından dökülür şırası gecenin
Hani sancılarımın dağıldığı anlar olur
Vakitli-vakitsiz argümanlara dolanık
Her yaşanmışlığı ertesiliklere bırakmak belki
Ya da
Yaşananları sıra sıra hatırlama ihtimali

Nurettin Önder

---MUHTEŞEM SESİYLE ŞİİRİME RUH OLAN SEVGİLİ KARDEŞİM SEBAHAT KARA'YA SONSUZ
TEŞEKKÜRLER